

عنوان مقاله:

بررسی نقش و اهمیت فضیلت های اخلاقی انسان در اشعار و ابیات مثنوی معنوی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی دانشجویان ادبیات، تاریخ و مطالعات فرهنگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

جابر بدخشان - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی بناب ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش و اهمیت فضیلت های اخلاقی انسان در اشار و ابیات مثنوی معنوی می باشد. لذا ابتدا به مزایای برخورداری از فضیلت های اخلاقی انسان و اهمیت آنها در روابط فردی و اجتماعی پرداخته و سپس به بررسی نقش فضیلت های اخلاقی در اشعار و ابیات مثنوی معنوی پرداخته شد توجه به اینکه کمال نهایی انسان وصول به مقام قرب الهی است در نتیجه هر فعل و صفتی که انسان را در رسیدن به این مرتبه یاری کند و سبب ارتقاء انسان در مراتب قرب پروردگاری باشد و یا زمینه را برای سیر الی الله فراهم نماید، فضیلت محسوب می شود. از اهمیت روست که تمام عبادات اعم از واجب و مستحب در زمره فضائل اخلاقی به شمار می روند تقویت هنجارهای اخلاقی در روابط افراد، فضای روان شناختی و ذهنی آنان را بهبود می بخشد، مشکلات روانی را کاهش می دهد و زمینه را برای سلامت و آرامش روانی افراد فراهم می کند. پایبندی به فضایل اخلاقی مانند روابط کلامی نیکو، خوش بینی صداقت، فداکاری، نیکوکاری، پرهیز از حسادت و غیره موجب دوستی و محبت و رضایت خاطر در میان افراد می شود، در نتیجه، تنش های روانی کاهش می یابد و آرامش و سلامت روانی به وجود می آید. انسان کامل و با فضیلت مولوی اگرچه هدفش الله است و کمال نهایی خود را اتحاد نوری با حق تعالی می داند، اما هیچ گاه چنین فردی عالم را با تمام زشتی ها و خوبی ها، خیرها و شرهایش به فراموشی نمی سپارد. از این رو انسان کوشش دارد تا مادیات و شهوات و همه رنگ ها را از دل و جان انسان ها بزداید تا بی رنگی بر عالم انسانیت حاکم شود. انسان با فضیلت مولوی گاه عزلت نشین است و گاه جمع نشین. که اگر محیط را مساعد حال و احوال خود ببیند، یعنی بین خود و دیگران سنخیتی بیابد، گام به میان مردم و اجتماع می گذارد وگرنه به گوشه عزلت پناه می برد تا از شر نااهلان در امان بماند.

کلمات کلیدی:

فضیلت اخلاق، فضیلت اخلاقی، انسان کامل، مثنوی معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1943159>

